

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 1 november 2011 in zaak nr. 11/11467 in het geding tussen:

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 2 februari 2011 heeft de minister voor Immigratie en Asiel een aanvraag van de vreemdeling om afgifte van een document als bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), waaruit rechtmatig verblijf als gemeenschapsonderdaan blijkt, afgewezen.

Bij besluit van 29 maart 2011 heeft de minister voor Immigratie en Asiel het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 november 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister voor Immigratie en Asiel een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister voor Immigratie en Asiel (thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel; hierna: de minister) hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorganger.

2. De Afdeling overweegt ambtshalve het volgende.

2.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien een bestuursorgaan na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking neemt, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kan de bestuursrechter dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen toetsen.

2.2. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere

besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan doen zich niettemin geen feiten of omstandigheden voor die een - hernieuwde - toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.3. Bij besluit van 1 februari 2010 heeft de minister een eerder verzoek van de vreemdeling om afgifte van een document als bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Vw 2000, waaruit rechtmatig verblijf als gemeenschapsonderdaan blijkt, afgewezen. Hieraan heeft de minister ten grondslag gelegd dat tussen de vreemdeling en zijn echtgenote een schijnhuwelijk bestaat. In dit verband heeft de minister onder meer van belang geacht dat de vreemdeling en zijn echtgenote geen gemeenschappelijke taal voldoende beheersen en tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over het ontstaan en verloop van hun relatie. Bij besluit van 27 mei 2010 heeft de minister het door de vreemdeling tegen het besluit van 1 februari 2010 gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 21 december 2010 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard.

2.4. Het besluit van 2 februari 2011, gehandhaafd bij besluit van 29 maart 2011, is van gelijke strekking als voormeld besluit van 1 februari 2010. Gelet hierop is het hiervoor in 2.1. en 2.2. weergegeven beoordelingskader van toepassing.

2.5. De vreemdeling heeft aan zijn opvolgende aanvraag ten grondslag gelegd dat sinds het besluit van 1 februari 2010 ruim een jaar is verstreken, dat zijn echtgenote en hij nog steeds bij elkaar wonen en dat inmiddels geen sprake meer is van een schijnhuwelijk, maar van een echt huwelijk. Ten bewijze hiervan heeft de vreemdeling uittreksels van de Gemeentelijke Basisadministratie (hierna: de GBA) overgelegd, volgens welke de vreemdeling en zijn echtgenote op hetzelfde adres zijn ingeschreven.

2.6. Gelet op het in 2.3. overwogene, staat in rechte vast dat de vreemdeling en zijn echtgenote een schijnhuwelijk zijn aangegaan. Hoewel op zichzelf niet valt uit te sluiten dat nadien alsnog een relatie tussen hen is ontstaan, is het in het kader van een opvolgende aanvraag aan de vreemdeling om zulks aan te tonen. De stelling van de vreemdeling dat zijn echtgenote en hij nog steeds samenwonen - die hij alleen heeft gestaafd door een uittreksel van de GBA over te leggen, volgens welke zijn echtgenote en hij nog steeds op hetzelfde adres staan ingeschreven - is hiertoe onvoldoende en kan op voorhand geen afbreuk doen aan het eerdere besluit. Gelet hierop en nu de vreemdeling ook overigens niet heeft gestaafd dat sprake is van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden, als hiervoor in 2.2. bedoeld, kan de rechter het besluit van 29 maart 2011 niet toetsen. De rechtbank heeft dit niet onderkend.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het beroep tegen het besluit van 29 maart 2011 alsnog ongegrond worden verklaard.

4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 1 november 2011 in zaak nr. 11/11467;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. E. Steendijk en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Janssen, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

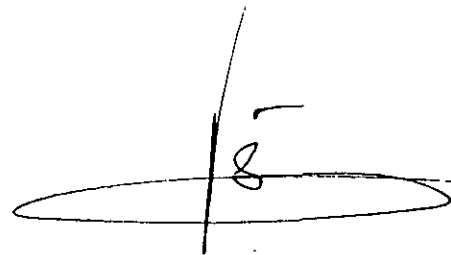
w.g. Janssen
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 september 2012

660.

Verzonden: 13 september 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser